

Danske praktiserende læger har en mindre rolle i koordination af kræftbehandling

Rikke Dalsted, Ann Dorrit Guassora & Thorkil Thorsen

INTRODUKTION

Trods initiativer til styrkelse af integrationen af behandling på tværs af organisationer i det danske sundhedsvæsen udtrykker læger, patienter, forskere og offentlige instanser, at patientforløb ikke er tilfredsstillende koordineret. Desuden efterlyser kræftpatienter støtte fra deres praktiserende læge (PL) i forbindelse med kræft og kræftrelaterede forhold under deres behandling.

Koordination af sundhedstjenester er nødvendig, når mange sundhedsprofessionelle er involveret, og det er blevet foreslået, at man skulle placere denne funktion samlet hos én person. Personen forventes at være tilknyttet patienten, således at det bliver muligt at koordinere de sundhedsaktiviteter, som patienten er genstand for. WHO og Sundhedsstyrelsen foreslår, at almenpraktiserende læger varetager denne koordinerende rolle.

Med inspiration i ovenstående beskrivelse af en koordinator er formålet med artiklen at diskutere, om patienternes PL kan varetage en koordinerende rolle i patienternes kræftbehandlingsforløb.

MATERIALE OG METODER

Datamaterialet blev genereret gennem interview med patienter. Der blev afholdt fokusgrupper med praktiserende læger, læger på behandlende afdelinger, sygeplejerske fra ambulatorier og afdelinger samt med hjemmesygeplejersker.

Analysemetoden var meningskondensering.

RESULTATER

Analysen viste, at PL's mulighed for at være koordinator var begrænset på grund af manglende involvering og information fra andre sundhedsprofessionelle, og at patienterne ikke anså deres PL for at være koordinator og ikke henvendte sig til deres PL undervejs i behandlingsforløbet.

Resultaterne viser, at der er flere udfordringer ved delegering af koordinationsopgaven til én person. Vedkommende har ikke de handlekompetencer, der er nødvendige for at kunne klare de strukturelle opgaver i koordinationen. De involverede parter tilhører forskellige organisationer med forskellig ledelse, mål og økonomi. PL's position – som er adskilt fra de involverede organisationer – begrænser PL's mulighed for at virke som koordinator.

KONKLUSION

PL spiller en begrænset eller slet ingen rolle som koordinator i sine patienters kræftbehandlingsforløb. PL ikke er involveret af eller får ikke tilstrækkelig information fra hospitaler om beslutninger og planlægning af patientforløbene. Desuden har den forudgående relation mellem patient og PL betydning for, hvorvidt patienterne kontakter PL under deres behandlingsforløb for at drøfte spørgsmål relateret til kræft.

Resultaterne stiller spørgsmålstejn ved, om koordination på tværs af det samlede sundhedsvæsen kan delegeres til én person, eftersom de involverede parter tilhører forskellige organisationer med forskellig ledelse, mål og økonomi.

ORIGINALARTIKEL

Forskningsenheden for Almen Praksis og Afdeling for Almen Medicin, Institut for Folkesundhedsvidenskab, Københavns Universitet

Can general practitioners solve the coordination puzzle?

DANISH MEDICAL BULLETIN

Dette er et resume af en originalartikel publiceret på www.danmedbul.dk som Dan Med Bul 2011;58(1):A4222